

BIBLIOTEKA
SHTETIT

8JH-1

P 24

FERIDE PAPLEKA

Bashkudhëtarë

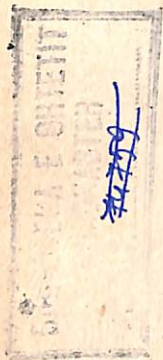
85H-1

P 24

Feride Pappleka

BASHKUDHËTARË

poezi

Shah

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

KRIJIMI

Çelin tek poetët motive
si sythe në pranverë;
në lule kthehet sythi,
motivi në vjershë.

Lules i bien petalet,
kuqëlon fruti te dega;
shkunden figura dhe fjalë,
piqet mendimi te vjersha...

PËR DIELLIN TONË PPSH

Vitet do t'ia lënë vendin njëri-tjetrit,
e rrepta kohë me gjuhën e saj
do të flasë,
ka dekada që na ngroh
me rreze të prushta
Dielli shqiptar.

Ky Diell na ndez gjakun në rremba,
sytë tanë të kthjellët i mbush
me dritë agimi:
rrezet e tij na projektojnë
madhështinë e fitoreve,
komunizmin...

Stinët e reja dhe brezat që do të vijnë
me hapa të mëdhenj do të ecin
mbi këtë tokë:
në të korrat, lulet, këngët, krenarinë
do të jetë shkëlqimi i madh
i Diellit tonë!

VAJZA E DRITËS

Në sallën ngjyrëvjollcë të komandimit
çelësi lëvizi me një zhurmë të lehtë,
dora e bukur e teknikes së shfrytëzimit
aparatit të heshtur i dha jetë.

Në nënstacion u ngarkuan telat
me elektronet e valës shkumëbardhë,
sahati vigan rrotulloi akrepat
duke matur kilovoltët e parë...

Teknikes së re, të lindur në bjeshkë,
ëndërrues iu bënë sytë e kaltër,
iu kujtua mes shkrepash kulla e rreptë,
iu kujtuan nenet e kanunit të ashpër.

Ajo do të shitej sipas kanunit të zi,
me duvak do të kalonte kësaj gryke,
me drutë mbi shpinë nëpër borë e shi
do të ecte e kërrusur në këto brigje.

Por koha e madhe, koha e Partisë,
i shkelmoi përgjithmonë këto nene...
Ajo buzëqesh ëmbël para aparatit preciz,
turbina e parë sillet pandërprerje.

NË STAN

Ngjitet grigja në rudinat e gjelbra,
flladi i bjeshkës na futet në zemra.

Në muzg çobanët rreth zjarrit mblidhen,
tingujt e lahutës nën hark dridhen.

Hedh hëna sytë mes pishash vigane,
drita si qumësht rrjedh përmbi stane.

Valët liqeni rrathë-rrathë shpërndan,
uji i kaltëremë krahë bredhash lan.

Troket mesnata me trok përrallor:
gjethet fëshfërisin, bie një këmborë.

I mbyll sytë çobani dhe i çel prapë,
pushka pranë tij nuk fle asnjë çast...

M Ë N G J E S

Rrezet e mëngjesit si qumësht i bardhë
fytyrës sate ia spërkatën gjumin,
i çel gonxhet e syve,
buzëqesh
dhe nxjerr gugatje pëllumbi.

Dhomës së qetë
ia merr qetësinë
me zërin e butë si flladi i bjeshkës,
i çel gonxhet e syve,
buzëqesh
dhe gishtin e ngre drejt derës.

Eja, bir,
të nisemi,
rrugë të mëdha na presin!..
Në fytyrën tënde
të njomësht
sikur ke të mbledhur tërë mëngjesin.

FUSHË E ARTË

Hëna si drapër i mprehtë
zbriti ngadalë mbi kodër,
shkau e ra nëpër duar
kalliri i rëndë ul kokën.

Fëmijët mbledhin kallëza,
vrapojnë me kite ndër duar;
vajzat e vogla si lulka,
sa shumë, sa shumë janë gëzuar!

Gumëzhin në fushë kombajna,
duajt përtyp pa mbarim;
shushurin kjo fushë e artë,
nga gjiri na fal pjellorinë.

M A J

Bie mbrëmja e bruztë, e bruztë,
kundërmojnë trëndafilat në park,
fëmijët gumëzhijnë nëpër rrugë,
shëtisin të rinjtë në bulevard.

Lëvizin pandërprerje urbanët
duke çuar punëtorë nëpër turne,
nga flamurët, parullat, pllakatet
qyteti ka marrë ngjyrë të kuqe.

Në sytë e lumtur të njerëzve,
që mposhtin bllokadat me punë,
hedh yje të kaltër, reflekse
kjo mbrëmje e bruztë, e bruztë!